

WYROK Z DNIA 5 LISTOPADA 2008 R.

V KK 116/08

Punktem wyjścia dla określenia wysokości stawki dziennej grzywny orzekanej za przestępstwa skarbowe (art. 23 § 3 k.k.s.), jest wysokość minimalnego wynagrodzenia w czasie popełnienia przypisanego czynu.

Przewodniczący: sędzia SN P. Hofmański (sprawozdawca).

Sędziowie SN: A. Kapłon, D. Świecki.

Prokurator Prokuratury Krajowej: B. Drozdowska.

Sąd Najwyższy w sprawie Mieczysława S., skazanego z art. 83 § 1 k.k.s., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 5 listopada 2008 r., kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 11 stycznia 2008 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 24 października 2007 r.,

u c h y l i ł zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i sprawę p r z e k a z a ł Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny zaskarżył na niekorzyść skazanego Mieczysława S. wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 11 stycznia 2008 r., w części dotyczącej orzeczenia o karze. W kasacji podniesiono zarzut rażącej

obraży art. 23 § 3 k.k.s., polegającej na zmianie wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 24 października 2007 r., poprzez złagodzenie orzeczonej kary grzywny do 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 zł, podczas gdy zgodnie z wymienionym przepisem stawka dzienna grzywny nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia, a tym samym stawka dzienna orzeczonej przez Sąd grzywny nie mogła być niższa od kwoty 37,53 zł.

Opierając się na tym zarzucie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna. Autor kasacji sugeruje, że zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 listopada 2007 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2008 r. (Dz. U. Nr 171, poz. 1209), stawka ta w dniu orzekania przez Sąd odwoławczy wynosiła 1126 zł. Sąd Okręgowy w G. nie mógł określić jej zatem na kwotę niższą niż 37, 53 zł. Ustalając jej wysokość na 20 zł rażąco naruszył art. 23 § 3 k.k.s., a uchybienie to miało wpływ na treść orzeczenia.

Wywód powyższy jest trafny, co do faktu naruszenia art. 23 § 3 k.k.s. i konsekwencji tego naruszenia. Zdaniem Sądu Najwyższego dla określenia wysokości stawki dziennej nie może być miarodajna wysokość najniższego wynagrodzenia w dniu orzekania przez sąd, lecz wysokość ta w dniu popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu. W świetle art. 23 § 3 k.k.s. w brzmieniu poprzedzającym wejście w życie nowelizującej ten przepis z dniem 17 grudnia 2005 r. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 178, poz. 1479), podstawą określenia stawki dziennej była wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia w czasie orzekania w pierwszej instancji. Obecnie, od dnia wejścia w życie wspomnianej noweli, niezależnie od

wskazania na minimalne (a nie najniższe) wynagrodzenie, zrezygnowano z zastrzeżenia, że ocena powinna nastąpić przy uwzględnieniu owej wysokości w dniu orzekania w pierwszej instancji. Zdaniem Sądu Najwyższego, nie może to oznaczać, że intencją ustawodawcy było wskazanie na potrzebę określania wysokości stawki dziennej przy uwzględnieniu zarówno chwili orzekania w pierwszej instancji, jak i w instancji odwoławczej. Cel wskazanej tu zmiany sprowadza się do uniezależnienia surowości grożącej oskarżonemu kary od tego, kiedy wydane zostaje orzeczenie. W konsekwencji zasadne jest przyjęcie, że punktem wyjścia dla określenia wysokości stawki dziennej grzywny orzekanej za przestępstwa skarbowe (art. 23 § 3 k.k.s.), jest wysokość minimalnego wynagrodzenia w czasie popełnienia przypisanego czynu.

Ponieważ Mieczysław S. dopuścił się zarzucanego mu czynu w okresie od dnia 7 stycznia 2005 r. do dnia 28 września 2006 r., miarodajną kwotą dla określenia grzywny jest stawka minimalnego wynagrodzenia określona na rok 2006. Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2006 r. (Dz. U., Nr 177, poz. 1469) wynagrodzenie to wynosiło 899,10 zł. W konsekwencji, wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej Mieczysławowi S. nie może być niższa niż 29,64 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Ponownie określając wysokość stawki dziennej wymierzonej oskarżonemu kary grzywny, Sąd Okręgowy związany będzie zapatrywaniem prawnym wyrażonym przez Sąd Najwyższy w niniejszym orzeczeniu (art. 442 § 3 w zw. z art. 518 k.p.k.).